

erklærer jeg derfor for aldeles ubesøiet; der har ikke foreligget noget Tilfælde; hvorefter en saadan Behreidelse kunde være berettiget.

Høgsbro: Jeg vil blot gjøre den korte Bemærkning til det ærede Medlem, der talte om Forslaget Nr. 1, at det har jeg ikke talt et eneste Ord om. Hvad jeg talte om, var kun Forslaget Nr. 2, og som følge deraf er jeg ikke i Stand til at forstaa de Bemærkninger, som det ærede Medlem rettede imod mig; det forekommer mig, at de ikke rammende et eneste Ord af, hvad jeg har sagt.

H. Nielsen: Det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Ternansen) betegnede, at ligesom Valgmenighederne have bibeholdt Offringen, var det ogsaa tænkeligt, at enkelte Sogne kunde ville gjøre det, og han sagde, at jeg stadig fremkom med det Forargelige ved Offringen. Saa jeg fremkom med to Sider deraf, som jeg ikke kan blive træt af at fremkomme med, saa længe Forslagene stille sig saa yderlig fra de ærede Medlemmers Side, men for Dvrigt er jeg villig til at gjøre Indrømmelser. Jeg tror ikke, man skal kunne benægte, at Mange have fundet Forargelse ved Offringen, og naar det ærede Medlem sagde, at der kunde være Sogne, hvort Ingen fandt Forargelse derved, vover jeg at paastaa, at der vistnok ikke er et eneste Sogn i Kongeriget Danmark, hvort der ikke skulde være Noget, som fandt Forargelse derved. Siden vi have faaet denne Sag til Forhandling, har jeg ogsaa forhørt mig om Stemningen her i Landet; thi man maa virkelig saavel ved enhver anden Sag som ikke mindst ved denne lægge Mærke til, hvad Folk mene derom, og jeg har da faaet den Opfattelse, at Stemningen er for, at der ved Offringen er noget Forargeligt; i alt Fald mene de fleste det. At man, fordi der i enkelte Sogne kan være nogle Saa, som ikke mene det, skulde vedblive med det Forargelige og muligvis lægge Vaand paa Mængden, finder jeg ikke rigtig, naar der gives en fuld Afslutningssum — om jeg saa maa kalde det — og fuld Løn til Præsterne. Jeg har for Dvrigt sagt, at der var forskjel-

lige Veie, man kunde gaa for at faae denne Forargelse hævet, og jeg skal gjentage, at hvis de ærede Medlemmer for Ribe Amts 4de Valgkreds (Ternansen) og for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) ville gaa en Veie tilbels i Kraft af det frte Princip, og ville give Præsterne en Understøttelse som den, der er omtalt i Grundlovens §. 3, er jeg med dertil; det er en anden Sag. Jeg kan da forstaa, at man kan gaa den Veie, men baade at give fuld Løn og dog at lade det Gamle bestaa er at give dem baade i Pose og i Sæk. Selv om det skulde være et Samvittigheds-spørgsmaal for Somme at faae en saadan Bestemmelse indsat, som de ærede Medlemmer ville have indsat, ville Mange sige, at det Hele reducerer sig til et Pengespørgsmaal og ikke er et Samvittigheds-spørgsmaal; det reducerer sig til at skaffe Præsterne en forøget Indtægt, og derfor ville vi vistnok faae at se, at de Medlemmer, som i Reglen ikke ere sparsommelige, eller som ikke stemme for Indskrænkninger i Udgifterne, ogsaa denne Gang ville stemme for de ærede Medlemmers Forslag.

H. C. D. Müller: Der er et Hovedpunkt, som er meget skillet til at betegne denne Sag. Der er opløst det Spørgsmaal, om man virkelig tror, at det Forslag, der er stillet af Hovedforslagsstillerne, mest vil falde efter Menighedernes eller efter Præsternes Dnske. Jeg tror, at hvor Menighederne ere valte til Liv, der vil dette Forslag ikke falde efter Menighedernes Dnske; derimod maa man beklage, at det sikkert vil svare til mange Præsters Dnske og den Stilling, som de tænke sig, men hvad er Grunden dertil? Det er, at slike Præster sædvanlig ere opgroede og opvored i mange Aar i Statskirkeodmet og holde paa det, og jo Mere de kunne faae slaaget fast, desto glædere ere de. Det er den forkerte, daarlige Mand, som der i mange Aar har været i Statskirken; men lige over for en sand kirkelig Betragtning er der ikke Spørgsmaal om, at de ærede Medlemmer for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro) og for Ribe Amts 4de Valgkreds (Ternansen) aldeles have truffet, hvorledes det alvorlig, kristelig maa betragtes. For mig stiller det sig altsaa